

N:o 138.

Af Herr Johannes Bengtsson: Angående skjutsningsbesvärets öfvertagande af staten eller åstadkommande af lindring deri genom förhöjning af skjutslegan.

Skyldigheten att för ett bestämdt pris fortskaffa resande, oafsedt huruvida full valuta för det hafda besväret genom skjutslegan lemnas eller ej, samt att när som helst, under alla årstider och under alla timmar af dygnet, för fullgörandet af detta åliggande åsidosätta det arbete, som, då skjutsen begäres, för den skjutsskyldiges räkning pågår, arbetet må vara huru angeläget som helst med hänseende till beskaffenheten eller tiden, inom hvilken det bör vara verkställt, är en orättvis och för de skjutsningspligtige ganska tryckande börda. Genom skjutslegans höjning och införande af entreprenad hafva olägenheterna af ifrågavarande tunga visserligen i någon mån till en tid blifvit lindrade, men den allmänna pristegring, som under de senaste åren pågått, har för längesedan omintetgjort de förmånliga verkningarne af nämnda åtgärder och orsakat, att skjutsningsbesväret för jordbruket nu är lika om icke mera tryckande än det var före deras vidtagande. Inom riksdagen hafva derföre också under de senaste åren flera förslag blifvit väckta om ytterligare förhöjning i skjutslegan eller skjutsningsbesvärets öfvertagande af staten. Det sistnämnda alternativet leder bäst till målet och torde således i första rummet böra tagas i betraktande; men svårigheterna för dess genomdrifvande torde, att döma efter det öde, de i sådant syfte hittills väckta motioner inom representationen rönt, vara så stora, att någon bestämd utsigt att få detsamma bifallet, äfven under statens nuvarande utomordentligt gynsamma finansiella ställning, i min tanke, ej förefinnes.

Såsom varande den enda principiellt riktiga utvägen för skjutsningsfrågans lösning, har jag dock här nedan upptagit detsamma.

Enligt det första alternativet, förhöjning i skjutslegan, skulle skjutsningsbesväret visserligen komma att fortvara, men ersättningen för detsamma blefve dock rättvisare, än den nu är, och bördan således äfven relativt mindre tryckande än nu. Kan man ej blifva skjutsningsbesväret qvitt, så är åtminstone något vunnet, om skjutslegan blifver så stor, att den någorlunda motsvarar skjutsens värde, beräknadt efter allmänt gångbara priser.

Med åberopande af hvad jag i största korthet nu anfört och hänvisande till den utförligare motivering, som dels i de uti frågan förut väckta motioner, dels i de deraf inom Riksdagen framkallade öfverläggningar finnas anförda för skjutsbesvärets afflyttande från jordbruket och öfvertagande af staten eller för lindring af detsamma genom förhöjning af skjutslegan, vågar jag således vördsammast föreslå, det Riksdagen ville besluta,

att skjutsningsbesväret skall på staten öfverflyttas och kostnaderna för dess utgörande af staten bestridas, eller ock lindras genom förhöjning i den nu bestämda skjutslegan till minst två Riksdaler per mil.

Om remiss till vederbörligt Utskott anhålles.

Stockholm den 28 Januari 1874.

J. Bengtsson.
